10/04/2023

Για την ακολουθία του Νυμφίου το Εσπέρας της Μεγάλης Δευτέρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στην ακολουθία του Νυμφίου το Εσπέρας της Μεγάλης Δευτέρας αναφέρεται με γραπτό του μήνυμα ο Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος.

Αναλυτικά αναφέρει:

Βαδίζουμε ήδη την οδό του πάθους του Κυρίου μας. Κοινή ελπίδα όλων μας είναι να μην παραμείνουμε απλοί παρατηρητές των φρικτών μαρτυρίων Του αλλά να ανταποκριθούμε στη θυσία Του και να την μετατρέψουμε σε οδό τής δικής μας σωτηρίας.

Απόψε, Μεγάλη Δευτέρα, καθώς η Εκκλησία τελεί τον όρθρο της Μ. Τρίτης, μας παρουσιάζονται δύο παραβολές: Εκείνη των δέκα παρθένων κι εκείνη των ταλάντων. Έχουν εντελώς διαφορετικό περιεχόμενο, αποσκοπούν, όμως, να μας μεταδώσουν ένα κοινό δίδαγμα.

Στην πρώτη παραβολή, δέκα νεαρές κοπέλες περιμένουν τον Νυμφίο προκειμένου να εισέλθουν μαζί του στη γαμήλια γιορτή. Οι πέντε από αυτές, οι φρόνιμες και

προνοητικές, έχουν φροντίσει να εξασφαλίσουν επιπλέον απόθεμα ελαίου. Οι άλλες πέντε, οι απερίσκεπτες, δεν έχουν προβλέψει το ενδεχόμενο να εξαντληθεί τό λάδι στα λυχνάρια τους. Δυστυχώς γι' αυτές, ο Νυμφίος αργοπορεί και το λάδι στα λυχνάρια τους τελειώνει. Σπεύδουν να προμηθευτούν επιπλέον λάδι, στο μεταξύ, όμως, ο Νυμφίος καταφθάνει, εισέρχεται με τις πέντε φρόνιμες στη γαμήλια γιορτή και οι πόρτες κλείνουν. Όταν οι απερίσκεπτες κοπέλες καταφθάνουν, είναι πλέον πολύ αργά. Παρά τις εκκλήσεις τους, οι πόρτες δεν ανοίγουν και τελικώς μένουν εκτός νυμφώνος.

Το καθοριστικό στοιχείο τής παραβολής αυτής είναι τό λάδι. Εκείνες που διαθέτουν απόθεμα λαδιού εξασφαλίζουν την είσοδό τους στον νυμφώνα. Η έλλειψη του λαδιού αποκλείει τις άλλες από τη συμμετοχή τους στη μεγάλη γιορτή. Για τους Πατέρες της Εκκλησίας μας, η φλόγα των λυχναριών συμβολίζει τη ζωντανή πίστη και τον βαθύ πόθο για ένωση με τον Κύριό μας. Η φλόγα αυτή όμως τρέφεται από τό λάδι, το οποίο συμβολίζει την καλλιέργεια των αρετών, με κυριότερη την έμπρακτη αγάπη προς τον συνάνθρωπο και την πνευματική ζωή με κυριότερη την προσευχή. Τά δύο αυτά αποτελούν την απαραίτητη προϋπόθεση, προκειμένου η πίστη μας να μείνει ζωντανή και ο πόθος της συνάντησης με τον Χριστό μας να μην σβήσει.

Η δεύτερη παραβολή έχει να κάνει με την επιθυμία τού Θεού να πολλαπλασιάσουμε τα χαρίσματα που μας έδωσε. Εδώ ο Θεός παρουσιάζεται ως ο άρχοντας, ο Οποίος εμπιστεύεται σε τρεις δούλους του διαφορετικά τάλαντα. Ο πρώτος και ο δεύτερος τα διπλασιάζουν και εισέρχονται με πολλούς επαίνους στο αρχοντικό του κυρίου τους. Ο τρίτος δούλος θάβει το τάλαντο στη γη. Το επιστρέφει στον κύριό του, όμως εκείνος δεν τό κάνει δεκτό και τον αποπέμπει με τρόπο οξύ.

Από τις δύο παραβολές αντιλαμβανόμαστε πως, στην υπόθεση της σωτηρίας μας, έχουμε καθοριστικό μερίδιο ευθύνης. Ο Θεός «θέλει πάντας ανθρώπους σωθήναι» (Α' Τιμ. 2,4). Για τον λόγο αυτό, έχει προικίσει τον καθέναν από μας με χαρίσματα. Εκ μέρους μας, όμως, χρειάζεται η διαρκής εγρήγορση, η προσήλωση στην προοπτική τής αιωνιότητας, η διαρκής πνευματική εργασία, αλλά και η ολόθερμη φιλανθρωπία. Αυτοί είναι οι τρόποι, ώστε ολόκληρη η ύπαρξή μας να βρίσκεται σε διαρκή ετοιμότητα, προκειμένου να ανταποκριθεί στο προσκλητήριο του Χριστού μας και να Τον ακολουθήσει στην αιωνιότητα, την οποία έχει ετοιμάσει για μας.

Είναι γεγονός, αδελφοί μου, πως ζούμε σε έναν κόσμο διάσπασης, αλλά και ψευδαισθήσεων. Οι διαρκείς καθημερινές φροντίδες προκειμένου να πετύχουμε στόχους που μοιάζουν μεγάλοι και σημαντικοί, ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι, μάς αποπροσανατολίζουν και μάς εμποδίζουν να αφοσιωθούμε στον όντως μεγάλο σκοπό της ζωής μας, που δεν είναι άλλος από την προετοιμασία μας για μία αιώνια συνύπαρξη με τον Θεό. Όλοι μας, λίγο πολύ, γνωρίζουμε πως όταν αποφασίσουμε, έστω και για σύντομο χρονικό διάστημα, να αφοσιωθούμε στην

καλλιέργεια τής ψυχής μας και στην τροφοδοσία της με τους γλυκούς καρπούς της πνευματικής ζωής, τα πράγματα της καθημερινότητας μοιάζουν ασήμαντα και η μάταιη χαρά του κόσμου τούτου δεν μπορεί να συγκριθεί με την πληρότητα που προσφέρει η ζωντανή σχέση με τον Κύριό μας. Για να συνεχίσει όμως η σχέση αυτή να γλυκαίνει και να ενδυναμώνει τη ζωή μας, χρειάζεται διαρκή καλλιέργεια, αξιολόγηση των αναγκών τής ψυχής μας, σωστή διαχείριση του προσωπικού μας χρόνου και καθημερινή ετοιμότητα και εγρήγορση.

Η Εκκλησία μας φροντίζει καθ' όλη τη διάρκεια του έτους να προσφέρει ευκαιρίες πνευματικής προκοπής. Οι μέρες αυτές όμως τής Μεγάλης Εβδομάδος απευθύνουν προς εμάς την σημαντικότερη πρόσκληση. Ο ίδιος ο Νυμφίος της Εκκλησίας μας, ο Οποίος καταφθάνει «εν τω μέσω της νυκτός» μας καλεί να απεγκλωβιστούμε από τα μάταια και τα δευτερεύοντα και να δώσουμε την ευκαιρία στον εαυτό μας να ακολουθήσει τον Κύριό μας στο οδυνηρό Του πάθος αλλά και στη ζωηφόρο Του Ανάσταση.

Ας παραδώσουμε, λοιπόν, τον νου και την καρδιά μας στην πνευματική ατμόσφαιρα των αγίων αυτών ημερών, ώστε κέντρο τής ζωής μας να γίνει η ολοκληρωτική αγάπη προς τον Θεό και, συγχρόνως, η έμπρακτη και καρδιακή αγάπη προς τον αδελφό μας. Αυτά τα δύο θα κρατήσουν τη φλόγα της ψυχής μας ζωντανή και θα γίνουν ο ακατάλυτος δεσμός μας με τον Νυμφίο της Εκκλησίας, ο Οποίος υπέμεινε τα πάνδεινα, προκειμένου να βρεθούμε μαζί στη χώρα τού αναστάσιμου φωτός Του.

Μετά πατρικών ευχών και αγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ